

РЕШЕНИЕ

№ 4956

гр. София, 18.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 19.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **11662** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 405а, ал. 7 от Кодекса на труда (КТ).
Образувано е по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя М. Г. Р. – Б., против Постановление от 27.10.2021г., издадено от гл. инспектор в Дирекция „Инспекция по труда“ М., за обявяване съществуването на трудово правоотношение.
В жалбата са наведени доводи, че оспореният акт е постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. По същество се оспорват изводите на контролните органи на инспекцията по труда, че между [фирма] и работника З. Й. П. е възникнало трудово правоотношение, което не е оформено по надлежния ред. Иска се отмяна на акта.
В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата на заявените основания. Допълнително представя писмени бележки.
Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“ М., представлявана от директора, чрез процесуален представител юрк. К., в съдебно заседание и с представена по делото писмена защита, взема становище за неоснователност на жалбата.
Административен съд София-град, 27-ми състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:
На 18.10.2021г. гл. инспектор Л. Р., в качеството му на контролен орган от ДИТ М., е извършил проверка за спазване на трудовото законодателство в обект на контрол – „Обособено производство – М.“, находящ се в [населено място], [улица],

стопанисван от [фирма]. Проверката е била във връзка с постъпил сигнал за възникнал инцидент по време на работа. На място е установено, че при ремонт на една от машините „Машинен център 032“ е пострадал З. Й. П.. Проверяващият инспектор е счел, че лицето е извършвало трудова дейност в полза на дружеството [фирма] без отношенията при предоставяне на работна сила да са уредени като трудови и без сключен трудов договор. От представителите на дружеството е изискан предварителен договор за извършване на ремонта, но такъв не е бил представен. Представена е извадка от „Регистър за посещения“, видно от която пострадалото лице е влязло в предприятието в 11:00 часа заедно с още едно лице А. Я..

Във връзка с представена фактура от предишен ремонт, в която като доставчик е посочен [фирма], а като получател - [фирма], проверяващият инспектор е извършил справка в регистъра на трудовите договори по чл. 62, ал. 3 КТ, поддържан от НАП, при която е установил, че в [фирма] не работят лица с имена З. Й. П. и А. Я.. Предвид липсата на други доказателства, които да сочат, че [фирма] е бил работодател на починалия работник З. П., контролният орган на инспекцията по труда е приел, че починалото лице е работило в обекта, стопанисван от [фирма], извършвало е ремонт на машина, собственост на същото дружество и е предоставяло работна сила в полза на дружеството.

С оспореното в настоящото производство постановление е обявено съществуването на трудово правоотношение между починалия работник З. Й. П., изпълняващ длъжност „електротехник“ в [фирма], Обособено производство – М., и работодателя [фирма], считано от 18.10.2021г.

В акта са описани констатациите на контролния орган от ДИТ М. по време на извършената проверка на 18.10.2021г. на място в обект на контрол – Обособено производство – М., стопанисван от [фирма]. Посочено е, че на 18.10.2021г. лицето З. П. е осъществявало трудова дейност в обекта, като е ремонтирал електрониката на машина „Машинен център 032“ с инв. номер 4095, собственост на [фирма]. Лицето е предоставяло работна сила в полза на [фирма] без сключен писмен трудов договор. Същият е починал на място в обекта по време на работа.

В съдебното производство са събрани множество писмени доказателства, които ще бъдат обсъдени по-долу в изложението.

По искане на жалбоподателя са разпитани двама свидетели. Свидетелят В. П., изпълняваща функциите на орган по безопасност и здраве при работа, определена да провежда начален инструктаж, дава сведения, че винаги когато в дружеството влизат външни лица, по закон се прави първоначален инструктаж. На 18.10.2021г. била на работа, към 11:00 часа пристигнали с кола А. Я. и З. П., за да извършат ремонт на машини. Записали се при охраната, проведен им бил инструктаж, записали се и в книгата, която води свидетелят. Починалият З. П. не бил служител на [фирма], идвал заедно с А. Я. и му помагал. Двамата идвали и друг път във фирмата – един-два пъти годишно.

Свидетелят Т. Т., ръководещ поддръжката на Обособено производство – М., дава сведения, че се обръщат към [фирма] и А. Я., когато се повреди някоя от специфичните машини и електротехниците в завода не могат да отстранят повредата. Комуникацията им винаги била с А. Я.. За конкретния случай, от завода имали по-рано запитване кога ще могат да реагират, на 18.10.2021г. А. Я. му се обадил сутринта малко след 08:00 часа, че идват да отстранят повредата. Свидетелят е подписвал протоколите за извършено обслужване, като пояснява, че след

извършването на ремонтите на имейла на [фирма] са изпращани протокол заедно с фактура, впоследствие свидетелят е подписвал този протокол и го е носил в счетоводството за изплащане. Заявява, че З. П. никога не е бил служител на [фирма]. По принцип А. Я. е идвал и с други лица, може би 4-5 годишно.

От страна на ответника е представена декларация за трудово злополука, подадена до ТП на НОИ С. от Е. З. П. – наследник на починалия З. Й. П., в която е посочено, че [фирма] е осигурител на починалото лице.

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в преклузивния 14-дневен срок.

Разгледана по същество е основателна.

Оспореното предписание е постановено от компетентен орган – инспектор в ДИТ М., съгласно чл. 405а, ал. 1 от КТ във вр. с чл. 21, ал. 4, т. 2 от Устройствения правилник на ИА „ГИТ“, и в предписаната от закона форма.

При издаването му обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, което е довело и до неправилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл. 1, ал. 2 КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения, а според чл. 62, ал. 1 КТ трудовият договор се сключва в писмена форма.

Според чл. 405а, ал. 1 КТ, когато се установи, че работна сила се предоставя в нарушение на чл. 1, ал. 2, съществуването на трудовото правоотношение се обявява с постановление, издадено от контролните органи на инспекцията по труда.

Приложението на посочената разпоредба е обусловено от наличието на отношения при предоставяне на работна сила в нарушение на нормата на чл. 1, ал. 2 КТ. При формирането на извод, съобразно който правоотношението между възложителя и изпълнителя на една работа по своя характер е трудово, следва да бъде установено договаряне между тях по основните елементи на трудовия договор съгласно чл. 66, ал. 1 КТ: мястото на работа, наименованието на длъжността и характера на работата, началото на изпълнение, времетраене на работата, продължителност на работния ден, почивки или отпуски, основно и допълнителни трудови възнаграждения с постоянен характер, както и периодичността на тяхното изплащане.

В случая контролният орган на инспекцията по труда е приел, че починалото лице е предоставяло работна сила в полза на [фирма] в нарушение на чл. 1, ал. 2 КТ. Този извод е мотивиран с факта, че лицето е починало на място в обекта – „Обособено производство – М.“, докато ремонтира електрониката на една от машините, собственост на [фирма]. Във връзка с представена фактура от предишен ремонт, в която като доставчик е посочен [фирма], а получател – [фирма], проверяващият инспектор е направил справка в регистъра по чл. 62, ал. 3 КТ, при която е установил, че за лицата А. Я. и З. П. няма регистрирани трудови договори, сключени с „Д. П.“. Предвид липсата на други доказателства, от които да се приеме, че [фирма] е бил работодател на починалото лице, органът е приел, че работодател е бил [фирма]. Изводът за установено трудово правоотношение между [фирма], като работодател, и починалия З. Й. П., като работник, е изцяло необоснован, направен, без да се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая, включително след служебно събиране на доказателства. Така административният орган е постановил акта си при

неизяснена фактическа обстановка, в нарушение на чл. 35 и 36, ал. 1 АПК.

На първо място, обстоятелството, че в регистъра на трудовите договори по чл. 62, ал. 3 КТ, поддържан от НАП, не е наличен трудов договор между [фирма] и З. П., не изключва липсата на реално възникнало и съществуващо между страните трудово правоотношение, което обаче не е оформено по надлежния ред. Това обстоятелство е обективно установимо, при това с всички доказателствени средства, а не единствено чрез справка в регистъра по чл. 62, ал. 3 КТ – арг. от чл. 405а, ал. 1, изр. второ КТ.

Жалбоподателят [фирма] е представил на проверяващия инспектор фактура за извършен ремонт на машина, собственост на [фирма], с доставчик на услугата – [фирма] и получател [фирма], както и извлечение от регистъра за посещения в обект „Обособено производство – М.“, видно от което двете лица – А. Я. и З. П. са вписани като външни лица – посетители, представители на „П.“, пристигнали в обекта на 18.10.2021г. в 11:00 часа. При тези данни органът е следвало да събере допълнителни доказателства за връзката между двете лица и дружеството [фирма], а не да отхвърля тезата, че не е съществувало трудово правоотношение между [фирма] и З. П., тъй като няма регистриран в НАП трудов договор между тези страни. Обясненията, дадени от работници в [фирма] във връзка с инцидента, също не подкрепят тезата, че починалият З. П. е бил работник на [фирма]. Напротив, според обяснението, дадено от Т. Т. – ръководител Е., разпитан впоследствие като свидетел в съдебното производство, във връзка с възникнала повреда в електрониката на машина „Машинен център 032“, и липсата на специалист в завода, който да се занимава с електрониката на машините, той се е обърнал към външна фирма - обадил се е на А. Я., като на 18.10.2021г. последният дошъл заедно със З. П. за отстраняване на повредата.

В съдебното производство са събрани редица доказателства, които оборват тезата на контролния орган, че е безспорно установено наличието на трудово правоотношение между [фирма] и З. П..

Към жалбата са приложени документи, приобщени като доказателства по делото, както следва: справка с натрупване в периода януари-октомври 2021г. за сметка 4011 Доставчици в лева; протоколи за извършено обслужване от 25.01.2021г.; 21.04.2021г.; 11.05.2021г.; 14.06.2021г.; 04.08.2021г. 09.09.2021г.; 06.10.2021г. ведно с фактури към всеки от протоколите, както и извлечения от Книгата на посетителите и външните лица, водена от [фирма], за съответните дати; извлечения от Книгата за инструктажа, водена от [фирма] за същите дати, включително извлечение от Книгата на посетителите и външните лица и от Книгата за инструктажа за 18.10.2021г. – денят на инцидента.

Видно е, че всички изброени протоколи за извършено обслужване, удостоверяващи отстранени повреди в електрониката на различни машини, собственост на [фирма], клон М., са подписани от изпълнител „Я.“. Самите протоколи представляват попълнени типови бланки, носещи логото „J. point“, изписано в кръг, както и посочено наименование на търговеца – [фирма], с данни за седалище и адрес на управление, електронен адрес, уеб сайт, телефони за контакт. В протоколите е вписан следният текст: „Вид на обслужване“, като навсякъде е посочено: „При повикване“. Към всеки от протоколите е издадена фактура, отразяваща извършената услуга, чийто получател е [фирма], а доставчик – [фирма]. От представените извлечения от Книгата на посетителите и външните лица се установява, че на изброените дати двете лица – А. Я. и З. П. са вписани като посетители в обект – „Обособено производство – М.“, стопанисван от [фирма], като представители на „Д. П.“/“П.“. По същия начин са

отбелязани и в Книгата за инструктажа. Конкретно на дата 18.10.2021г. лицата са вписани като посетители, вписани са номерата на личните им карти, отбелязан е час на пристигане: 11:00 часа, като е посочена фирма: „П.“. В книгата за инструктажа по безопасност и здраве /начален инструктаж/ лицата отново са вписани като представители на „П.“.

Към жалбата е представена и заповед № М-048/21.08.2018г. от ръководителя на ОП - М., издадена във връзка с Наредба № РД-07-2/16.12.2009г., съгласно т.2.1., б. „а“ от която начален инструктаж се провежда на работници и служители от други предприятия, които ще работят или пребивават на територията на предприятието. Инструктажът на всички външни лица, присъстващи на територията на фирмата, и всички работници и служители от други предприятия се отразява в отделна, специално определена за това книга – чл. 2.1., б. „г“.

Според Правилника за пропускателния режим и вътрешния ред във фирма [фирма], „Обособено производство – М.“, утвърден от ръководителя на ОП-М., чл. 2, б. „а“, работниците и служителите могат да влизат и престояват в обекта не по-рано и не по-късно от половин час от установеното работно време. Изключения се правят за ръководителя на „ОП-М.“ и посочени от него лица /писмено или по телефона/ или при доказана необходимост от удължен работен ден. В обекта в установеното работно време се допускат и други граждани, само след проверка от охраната и разрешение на ръководителя на „ОП-М.“. Посещенията се отразяват в специален дневник – чл. 1, б. „в“. Според чл. 3 от Правилника охраната при поста отразява в специален дневник личните данни, времето на влизане и излизане от сградата и при кого е бил посетителят.

По искане на жалбоподателя е направена служебна справка в Национална база данни „Население“, съгласно която починалият работник З. Й. П. е имал постоянен и настоящ адрес в [населено място],[жк]. Направена е и служебна справка в НБД „Население“ за родствени връзки на лицето А. Х. Я., придружавало З. П. и подписвало протоколите за извършено обслужване, според която същият е баща на двамата управители на [фирма] – Х. А. Я. и Е. А. П..

Представена е справка от ТД на НАП С., според която към 18.10.2021г. за починалия З. П. е имало регистриран постоянен трудов договор с [фирма], сключен на 14.06.2005г.

От така описаните доказателства се установява, че починалият З. П. всъщност е бил в трудови правоотношения с [фирма], считано от 14.06.2005г., което обстоятелство не е изследвано от контролните органи на ДИТ М.. Ответникът не е изискал документи от това дружество, за да се установи какви са отношенията на починалия с него, респ. по какъв начин П. е уредил отсъствието си от работното си място в [фирма] на 18.10.2021г., а се е намирал в завода на [фирма] [населено място] и се е вписал – лично и срещу подпис в книгата за външни лица, и в книгата за инструктажа, водени от [фирма], като служител на [фирма].

От приетите по делото писмени доказателства и показанията на свидетелите се установява още, че между [фирма] и [фирма] са съществували търговски взаимоотношения през цялата 2021г., като [фирма] е доставчик на услуга – ремонт на различни машини, собственост на [фирма], а последното дружество е „получател на услугата“, видно от представените фактури. Към всяка от фактурите е приложен протокол за извършено обслужване на конкретна машина, в който е описана конкретната повреда, стойността на вложения труд и транспортните разходи.

Описанието на отстранената повреда съвпада с описанието на услугата, вписана във фактурата. Протоколите са изготвени на бланки, носещи логото на [фирма], и са подписани от изпълнител: „Я.“. Видно е, че при възникване на повреда в електрониката на машините, находящи се в предприятието на [фирма] в [населено място], дружеството е възлагало извършването на тази услуга на [фирма], като специализирано външно дружество. За изпълнението на услугата [фирма] е заплащало съответно почасово възнаграждение на [фирма] на база свършена работа и отработените часове от служителите на последната фирма, както и транспорта на лекия автомобил от [населено място] до [населено място] и обратно, който е превозвал специалистите на [фирма], пристигнали на място в завода в [населено място]. Протоколите за извършено обслужване, във връзка с които са издадените фактури от [фирма], са подписани от изпълнител „Я.“, независимо че за това лице няма регистриран трудов договор с „Д. П.“. Въз основа на фактурите е извършено плащане по банков път, по посочена от „Д. П. О.“ сметка (по приложени преводни нареждания по делото). Следователно, получател на насрещната престация за извършваната специализирана услуга винаги е била фирма „Д. П.“, а не лицата, изпратени от нея, които да извършат конкретния ремонт - А. Я. и З. П..

От събраните по делото доказателства се установява също така, че за изпълнението на услугата, възложена от [фирма], и когато същата е следвало да се извърши на място, в предприятието на [фирма] в [населено място], дружеството [фирма] е изпращало през 2021 г. - винаги двама свои представители – А. Я. и З. П., които са идвали заедно в предприятието в М., вкл. срещу личен подпис в книгата на външните лица и в книгата за инструктажа за безопасност, са се легитимирали като представители на [фирма], вкл. и на 18.10.2021 г., и са напускали предприятието заедно.

Съдът споделя аргументите на жалбоподателя, че външната фирма [фирма], в съответствие със своите вътрешни правила, сама определя работната група от персонала си, която ще извърши специализирания ремонт, както и отговорника на групата. Споделят се и съображенията, че няма законово изискване [фирма] да изисква от външните лица да представят трудов договор с [фирма], с което [фирма] има търговски отношения. Външните лица се легитимират с лична карта, записват се в книгата на охраната и преминават инструктаж пред охраната по труда, което е и сторено в случая.

Още веднъж следва да се отбележи, че видно от извлеченията от Книгата на посетителите и външните лица и от Книгата за инструктажа, водени от [фирма] за съответните дати на посещение, вкл. за 18.10.2021г., З. П. – лично и срещу подпис, се е легитимирал като представител на [фирма]. При всички посещения починалото лице и А. Я. са вписвани от охраната на завода в регистъра на външните лица, като представители на [фирма], съгласно вътрешните правила и инструкции на дружеството. Провеждан им е и първоначален инструктаж, съгласно правилата на охраната на труда (арг. и свидетелските показания на В. П.), като Я. и П. са положили лично подпис за направения инструктаж, отново като работници/служители на [фирма].

Обстоятелството, че [фирма] е извършвало услугите по отстраняване на повреди в електрониката на машини в обект на [фирма] в [населено място], чрез две физически лица - Я. и П. през 2021 г., без да има сключени трудови договори с тях, не може да обоснове извод, че починалият работник е предоставял работна сила за [фирма]. Установяването на точните взаимоотношения между Я., П. и [фирма], включително

дали има данни за нарушение на трудовото законодателство, е самостоятелен въпрос, който не е изследван от ответника.

В допълнение на изложеното, по делото не са доказани основните елементи на трудовия договор съгласно чл. 66, ал. 1 КТ и основните характеристики на трудовото правоотношение. Не е доказано, че починалият работник е ангажиран с трудова дейност, с определени трудови функции, изразяващи се в ремонт на електрониката на машини, т.е. че дейностите се извършват в продължителен период от време, а не еднократно. Не са установени елементи на трудово правоотношение като работно място, работно време, трудово възнаграждение. Не е доказано, че на работника е било възложено да изпълнява трудови функции, а не да постигне конкретен резултат – отстраняване на конкретна повреда на конкретна машина. По делото няма каквито и да било доказателства, че на практика лицето е встъпило в трудово правоотношение, но работодателят не е изпълнил задължението си да сключи трудов договор с него в писмена форма, т.е. не е уредил отношенията по предоставяне на работна сила като трудови правоотношения.

От приетите по делото писмени доказателства не следва извод, че отношенията между [фирма] и З. П. са отношения между лице, наемащо работник, и лице, предоставящо работна сила. Няма данни, че лицето е приело да осъществява определена работа срещу уговорено трудово възнаграждение.

При гражданските договори възложителят възлага, а изпълнителят приема да извърши определена дейност срещу уговорено между страните възнаграждение, платимо след предаване и приемане на резултата от дейността, предмет на договора. В тези случаи заплащането на лицето носи епизодичен и еднократен характер след приемане на резултата, за разлика от трудовите договори, при които е с цикличен и периодичен характер. В случая не може да се приеме, че се касае за трудови правоотношения, доколкото има данни за договаряне на работа в определен обем и/или за определен резултат, а не за извършване на определени повтарящи се действия, отговарящи на трудова дейност без договорен период. С трудовите договори се уговаря изпълнението на дейности с повтарящ се цикличен характер и продължително времетраене, а не извършване на конкретна и определена услуга или резултат.

Трудът, който работникът е полагал, има характера на работна сила по смисъла на чл. 1, ал. 2 от КТ, ако същият е извършвал трудова дейност без уговорен резултат, който следва да бъде постигнат. За гражданския договор е присъщо еднократно изпълнение на определена задача срещу определено възнаграждение. Решаващо за определяне характера на договора е естеството на упражняваната дейност. Предмет на трудовия договор е самият жив труд на работника или служителя. По силата на трудовия договор едно лице предоставя работната си сила за изпълнение на даден вид работа, а предмет на гражданския договор е постигане на конкретен трудов резултат, който макар и свързан с полагане на труд, предполага получаване на крайния продукт – резултат. Целта на сключване на гражданския договор е извършване на дадена работа, която трябва да е определена по съдържание и обем, както и да е посочен конкретен критерий относно качествено изпълнение. Предметът на договора за услуга (разновидност на договора за изработка) между [фирма] и [фирма] е определен резултат - отстраняване на конкретна, нерегулярна и инцидентна повреда, в ограничен времеви период - определен брой часове и срещу почасово заплащане, което се установява и от приложените протоколи за извършено обслужване.

В случая, предметът на предоставяните услуги, сочи, че е договорен резултат –

поправка на конкретна машина, индивидуализирана по модел и сериен номер, за определени часове. Няма данни да е договорено лицето да полага труд, който се състои в ремонт на машините на „Е.“ в предприятието му в [населено място]. Няма каквито и да било доказателства, че се касае за предоставяне на работна сила в условията на продължителност, непрекъснатост и повторяемост за определен период от време, на определено място на работа, при определено работно време и трудово възнаграждение. Извършваната специализирана и инцидентна ремонтна дейност от [фирма] няма характеристиката на „трудова дейност“ - с определено работно място, определено работно време и определени трудови задължения, нито за [фирма], нито за починалия П.. Ремонтната дейност на автоматиката на машините се е случвала инцидентно, за което персоналът на [фирма] няма нужната квалификация, и затова е наемана външната фирма [фирма], специализирана в това, видно и от предмета ѝ на дейност, обявен в търговския регистър. Специализираният ремонт е извършван в рамките на няколко часа в един ден, в различни месеци от годината, за което е заплащано по часова ставка на наетата фирма /а не на работниците/, видно от фактурите и платежните нареждания. По делото няма доказателства, че [фирма] и П. са били в йерархична зависимост и/или че [фирма] е имал дисциплинарна власт спрямо П., което също е елемент от трудовото правоотношение. Няма и доказателства, че [фирма] е заплащало каквото и да било възнаграждение на П. и Я. във връзка с посещенията им в обекта в [населено място] и отстраняване на възникнали повреди. За посещенията са оформяни протоколи за извършено обслужване, придружени с издадени фактури от [фирма] за изпълнената услуга, по които [фирма] е нареждало плащания по сметка на [фирма].

В случая липсват доказателства за съществуването на правна връзка между [фирма] и П., извън физическото му присъствие на 18.10.2021г. в предприятието на [фирма] в [населено място], заедно с Я. - двамата като представители на [фирма]. В нарушение на материалния закон административният орган е приел това за достатъчно основание да обяви съществуването на трудово правоотношение между тях. Ответникът не е установил изпълнение на трудови функции от П. на определено работно място, с определено работно време, йерархична подчиненост, дисциплинарна власт, трудово възнаграждение, предмет на договора и пр. В оспорения акт въобще не е посочено, че се касае за работа на обект с определено някакво работно време, с определена трудова функция (общо е посочено „ремонтирал електрониката на машина“) и не е посочено трудово възнаграждение. За да се твърди, че работната сила се предоставя в нарушение на чл. 1, ал. 2 КТ, следва да бъде установена същността на работата, за чието извършване се предоставя работната сила - аргумент от чл. 124 КТ, което не е сторено от контролния орган. Единствено при кумулативното установяване на елементите на трудовото правоотношение, страните са длъжни съгласно чл. 1, ал. 2 КТ да оформят правоотношението като трудово чрез писмен трудов договор.

Още веднъж следва да се подчертае, че обстоятелството, че [фирма] е извършвало услугите по отстраняване на повреди в електрониката на машини в обект на [фирма] в [населено място], чрез две физически лица - Я. и П. през 2021 г., без да има сключени трудови договори с тях, не може да обоснове извод, че починалият работник е предоставял работна сила за [фирма]. Последното обстоятелство подлежи на самостоятелно установяване с всички доказателствени средства, което не е сторено от контролния орган. От събраните в настоящото производство многобройни писмени доказателства, както и гласни такива, не беше доказано, че П. е предоставял работна

сила в полза на [фирма] в нарушение на чл. 1, ал. 2 КТ.

Що се отнася до представената от ответника декларация за трудова злополука вх. № 933/02.12.2021г. по описа на ТП на НОИ С.-град, подадена от Е. З. П. – наследник на починалия З. П., същата е подадена след датата на издаване на процесното постановление. Освен това тази декларация представлява частен документ, изходящ от лично заинтересовано лице – наследник на починалия П., който няма материална доказателствена сила. Законът не предвижда изявленията, които са материализирани в частен документи, да имат задължително обвързващо за съда действие. Съдържанието им се преценява от съда по вътрешно убеждение, във връзка с останалите обстоятелства по делото съгласно принципа на чл. 12 ГПК. В контекста на изложеното, като съобрази останалите събрани по делото доказателства, които са еднопосочни и непротиворечиви, съдът не кредитира доказателствената сила на представения частен документ, тъй като направените в него изявления не са подкрепени от безспорни доказателства.

По изложените съображения оспореното Постановление по чл. 405а от КТ е незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя М. Г. Р. – Б., Постановление от 27.10.2021г., издадено от гл. инспектор в Дирекция „Инспекция по труда“ М., за обявяване съществуването на трудово правоотношение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: